

Kız ve Kurtarılan Midilli

Çınar BİBER

Kız ve Kurtarılan Midilli

Çınar BİBER

Maya, sarı çizmeleri sabah güneşinde parlayarak Sunny Meadow Barınağı'na giden patıkada seke seke yürüdü. Yeşil çantası yanına vuruyordu ve içinde bir havuç bekliyordu. Kurtarılan midilli geldiğinden beri her gün geliyordu. Bay Hale, küçük midillinin zamana ve sessizliğe ihtiyacı olduğunu söylemişti. Maya sessizlikte iyiydi.

Pepper çitin en uzak ucunda duruyordu, başı yüksekte, kulakları seğiriyordu. Krem ve beyaz midillinin bir gözünü örten uzun, dağınık bir yelesi vardı. Maya yaklaşıncaya Pepper ürkerek geri çekildi, toynakları gergin bir ritimle yere vurdu. Maya durdu ve bekledi, midillinin onu görmesine izin verdi. "Her şey yolunda," diye fısıldadı. "Acelem yok."

Bay Hale, koltuğunun altında panosuyla çite yaslandı. "Kurtarılan midilliler zor zamanlar geçirmiştir," dedi nazikçe. "Dünyanın yeniden güvenli olduğunu öğrenmeleri gerek." Maya, kahverengi gözleri düşünceli, başını salladı. Pepper'ın küçük beyaz alnını ve endişeli koyu gözlerini izledi. "Her şeyi sakın tutacağım," diye söz verdi. "Ve her gün geleceğim."

Ertesi sabah Maya, kapının yanındaki ters çevrilmiş kovanın üstüne oturdu. Pepper'a dokunmaya çalışmadı. Sadece yumuşak bir melodi mırıldandı ve bekledi. Pepper uzaktan izledi, bir kulağı öne doğru kıvrıldı. Midillinin dağınık kuyruğu sallandı. Maya çantasını açıp havucu gösterdi ama vermedi. "Bu sonrası için," dedi. "Hazır olduğunda."

Maya her gün aynı şeyi yaptı. Kovanın üstüne oturdu, mırıldandı ve sonra yavaşça kapıyı açtı. Aynı yere yürüdü ve bekledi. Pepper bir toynak, bir toynak yaklaşımaya başladı. Midillinin kulakları dik ama daha az gergindi. Maya sesini alçak, hareketlerini küçük tuttu. "İşte böyle," diye mırıldandı. "Harika gidiyorsun."

Beşinci gün Pepper, Maya'nın çizmesini koklayacak kadar yaklaştı. Maya elini uzatmadı. Sadece hareketsiz durdu ve midillinin keşfetmesine izin verdi. Pepper'ın nefesi kot pantolonunda sıcaktı. Midillinin koyu gözleri artık korkmuş değil, meraklıydı. "Merhaba Pepper," dedi Maya yumuşakça. "Merhaba demeye geldiğin için sevindim."

Bay Hale yumuşak bir fırça getirdi ve Maya'ya nasıl kullanacağını gösterdi. "Her zaman boyundan başla ve arkaya doğru ilerle," dedi. "Midilliler düzenli alışkanlıkları sever. Bu onları güvende hissettirir." Maya, küçük yan örgüsü zıplayarak başını salladı. Fırçayı aldı ve yavaşça Pepper'a doğru adım attı. Midilli her hareketini izledi ama kaçmadı.

Maya Pepper'ı tımarlamaya başladı, hep aynı şekilde. Önce boyun, sonra omuz, sonra sırt. Pepper'ın derisi önce seğirdi ama Maya vuruşlarını nazik ve düzenli tuttu. "Akıllı kız," diye fısıldadı. Dağınık yele düğümlenmişti, Maya parmaklarıyla açtı. Pepper uzun, yumuşak bir nefes verdi. Midillinin kulakları birazcık gevşedi.

Maya her gün Pepper'ı aynı sırayla tımarladı: boyun, omuz, sırt ve sonra dağınık yele. Pepper sırada ne olduğunu öğrendi. Fırçadan sonra Maya hep küçük bir parça havuç verdi. Midillinin korkusu her seferinde biraz daha eridi. Kısa süre sonra Maya çite girince Pepper kaçmayı bıraktı. Bunun yerine hareketsiz durdu, tımarlanmayı bekledi.

Bir sabah Maya, Pepper'ı kapıda beklerken buldu. Midillinin kulakları öne doğruydı ve kuyruğu mutlulukla sallanıyordu. Maya kapıyı açınca Pepper onu kovaya kadar izledi. Maya sıcak, mutlu bir sesle güldü. "Hatırladın!" dedi. Bay Hale ahırdan izledi, nazik gözleri gülümsemeyle kırıştı. Kurtarılan midilli güvenmeyi öğreniyordu.

Pepper, Maya'yı çitin içinde her yerde izlemeye başladı. Maya çite yürürse Pepper da yürüdü. Maya kovaya oturursa Pepper yanında durdu, saman kemirdi. Midilli hatta yumuşak burnuyla Maya'nın omzunu dürttü. "Bu gıdıklıyor!" diye kıkırdadı Maya. "Sen benim en iyi arkadaşımsın, Pepper."

Rüzgârlı bir gün, plastik bir poşet çite uçtu, çırpınıp takırdadı. Pepper ürkerek titreyerek uzak köşeye koştu. Maya peşinden koşmadı. Hareketsiz durdu ve yumuşakça konuştu. "Bu sadece bir poşet, Pepper. Gördün mü?" Poşeti aldı ve midilliye gösterdi. Pepper'ın kulakları seğirdi, sonra gevşedi. Yavaşça Maya'ya geri yürüdü. "Cesurdun," dedi Maya.

Maya rüzgârlı günlerde bile Pepper'ı aynı sırayla tımarladı. Midilli artık fırçaya yaslanıyordu, gözleri memnuniyetle yarı kapalıydı. Bay Hale, "Harika bir şey yaptın Maya. Böyle bir güven zaman alır," dedi. Maya gülümsedi ve Pepper'ın sıcak boynuna sarıldı. Midilli onun saçını kokladı. Birer nazık fırça darbesiyle özel bir şey inşa etmişlerdi.

Şimdi Pepper her sabah kapıda bekliyor, kulakları Maya'nın ayak seslerine dikilmiş. Maya gelince midilli onu yumuşak bir kişnemeyle selamlıyor. Maya çantasını açıp Pepper'a bir havuç veriyor. Sonra fırçayı çıkarıp tanıdık rutine başlıyor: boyun, omuz, sırt ve yele. Pepper tamamen hareketsiz duruyor, arkadaşına tümüyle güveniyor.

Maya ve Pepper ayrılmazlar. Çitin içinde birlikte yürürler, Maya'nın küçük eli Pepper'ın yularındadır. Bay Hale onların mükemmel bir ikili olduğunu söyler. Maya güvenin bir bahçe gibi yavaşça büyüdüğünü bilir. Sabır, nezaket ve her gün ortaya çıkmak gerekir. Ve artık Pepper korkmuş bir kurtarılmış midilli değil. O, Maya'nın en iyi arkadaşı.

Barınakta sessiz alışkanlıklar ve nazik tımarlama, utangaç bir midillinin yeniden güvenmeyi öğrenmesine yardım etti. Maya hiçbir zaman acele etmedi ya da bir şeyi zorlamadı. Sadece her gün geldi, aynı şeyleri aynı sırayla yaptı ve Pepper'ın kendisine gelmesine izin verdi. Maya, dostluğun her seferinde küçük, nazik bir anla inşa edildiğini öğrendi.